

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

DIREKTYVOS

TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2015/2376

2015 m. gruodžio 8 d.

kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2011/16/ES nuostatos, susijusios su privalomais automatiniais apmokestinimo srities informacijos mainais

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 115 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Regionų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) mokesčių vengimo tarpvalstybiniu mastu, agresyvaus mokesčių planavimo ir žalingos mokesčių konkurencijos keliami problema labai išaugo ir kelia didelį susirūpinimą Sąjungoje ir pasauliniu lygmeniu. Dėl mokesčių bazės erozijos labai sumažėja nacionalinės mokestinės pajamos, o tai trukdo valstybėms narėms taikyti augimui palankią mokesčių politiką. Tapo įprasta, įskaitant Sąjungoje, priimti išankstinius sprendimus dėl mokesčių, kuriais sudaromos palankesnės sąlygos nuosekliai ir skaidriai taikyti įstatymus. Mokesčių teisės išaiškinimas mokesčių mokėtojams, taip užtikrinant tikrumą verslui, galėtų paskatinti investicijas ir įstatymų laikymąsi, o tai galėtų padėti siekti tikslo toliau plėtoti bendrąją rinką Sąjungoje remiantis principais ir laisvėmis, kuriais grindžiamos sutartys. Tačiau dėl sprendimų, susijusių su mokesčiais pagrįstomis struktūromis, tam tikrais atvejais sumažėjo dirbtinai didelių pajamų sumų apmokestinimo lygis išankstinį sprendimą priimančioje, iš dalies keičiančioje ar atnaujinančioje šalyje ir dėl to susidarė dirbtinai mažos pajamų sumos, apmokestinamos kitose susijusiose šalyse. Todėl būtina skubiai padidinti skaidrumą. Tuo tikslu reikia patobulinti Tarybos direktyva 2011/16/ES ⁽⁴⁾ nustatytas priemones ir mechanizmus;
- (2) 2014 m. gruodžio 18 d. Europos Vadovų Tarybos išvadose pabrėžtas skubus poreikis dėti daugiau pastangų kovojant su mokesčių vengimu ir agresyviu mokesčių planavimu tiek pasauliniu, tiek Sąjungos lygmenimis. Akcentuodama skaidrumo svarbą, Europos Vadovų Taryba palankiai įvertino Komisijos ketinimą pateikti pasiūlymą dėl automatinio informacijos apie sprendimus dėl mokesčių mainų Sąjungoje;

⁽¹⁾ 2015 m. spalio 27 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ OL C 332, 2015 10 8, p. 64.

⁽³⁾ 2015 m. spalio 14 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽⁴⁾ 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyva 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinanti Direktyvą 77/799/EEB (OL L 64, 2011 3 11, p. 1).

- (3) Direktyvoje 2011/16/ES numatyti privalomi spontaniški informacijos mainai tarp valstybių narių penkiais konkrečiais atvejais ir per tam tikrą terminą. Tie spontaniški informacijos mainai atvejais, kai vienos valstybės narės kompetentinga institucija turi pagrindo manyti, kad kitoje valstybėje narėje prarandamos mokesstinės pajamos, jau taikomi tarpvalstybinį matmenį turintiems sprendimams dėl mokesčių, kuriuos valstybė narė priima, iš dalies keičia ar atnaujina konkrečiam mokesčių mokėtojui dėl mokesčių nuostatų aiškinimo ar taikymo ateityje;
- (4) tačiau veiksmingiems spontaniškiems informacijos apie išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ir išankstinę kainodaros tvarką mainams trukdo keletas svarbių praktinių sunkumų, pavyzdžiui, tai, kad sprendimus priimančiai valstybei narei leidžiama savo nuožiūra nuspręsti, kurios kitos valstybės narės turėtų būti informuotos. Vis dėlto pasikeista informacija tam tikrais atvejais turėtų būti prieinama visoms kitoms valstybėms narėms;
- (5) automatinių informacijos apie išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ir išankstinę kainodaros tvarką, priimtus, iš dalies pakeistus ar atnaujintus konkrečiam asmeniui ar asmenų grupei ir kuriais tas asmuo ar asmenų grupė turi teisę remtis, mainai turėtų apimti bet kurios materialios formos sprendimus ar tvarką (neatsižvelgiant į jų privalomą ar neprivalomą pobūdį ir jų priėmimo būdą);
- (6) teisinio tikrumo tikslais Direktyva 2011/16/ES turėtų būti iš dalies pakeista, įtraukiant tinkamas išankstinio tarpvalstybinio sprendimo ir išankstinės kainodaros tvarkos apibrėžtis. Šios sąvokų apibrėžtys turėtų būti pakankamai plačios, siekiant apimti įvairias situacijas, įskaitant šiuos išankstinių tarpvalstybinių sprendimų ir išankstinės kainodaros tvarkos tipus, bet jais neapsiribojant:
- vienašalę išankstinę kainodaros tvarką ir (arba) sprendimus;
 - dvišalę ar daugišalę išankstinę kainodaros tvarką ir sprendimus;
 - tvarką ar sprendimus, kuriais nustatoma, ar nuolatinė buveinė egzistuoja, ar ne;
 - tvarką ar sprendimus, kuriais nustatoma, ar yra faktų, turinčių potencialų poveikį nuolatinės buveinės mokesčio bazei;
 - tvarką ar sprendimus, kuriais nustatomas hibridinio subjekto, susijusio su kitos jurisdikcijos rezidentu, mokesstinis statusas vienoje valstybėje narėje;
 - taip pat tvarką ar sprendimus remiantis turto, kurį įsigijo grupei priklausanti įmonė kitoje jurisdikcijoje, nusidėvėjimo vienoje valstybėje įvertinimu;
- (7) mokesčių mokėtojai turi teisę remtis išankstiniais tarpvalstybiniais sprendimais ar išankstine kainodaros tvarka, pavyzdžiui, apmokestinimo procesų ar mokesčių auditų metu, su sąlyga, kad faktai, kuriais grindžiami išankstiniai tarpvalstybiniai sprendimai ar išankstinė kainodaros tvarka, yra tiksliai pateikti ir kad mokesčių mokėtojai laikosi išankstinių tarpvalstybinių sprendimų ar išankstinės kainodaros tvarkos sąlygų.
- (8) Valstybės narės keisis informacija nepriklausomai nuo to, ar mokesčių mokėtojas laikosi išankstinio tarpvalstybinio sprendimo ar išankstinės kainodaros tvarkos sąlygų;
- (9) teikiant informaciją neturėtų būti atskleista komercinė, pramoninė arba profesinė paslaptis ar komercinio proceso paslaptis ir neturėtų būti atskleista informacija, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai politikai;
- (10) kad privalomi automatiniai informacijos apie išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ir išankstinę kainodaros tvarką mainai būtų naudingi, informacija turėtų būti pateikiama iškart po to, kai jie priimami, iš dalies pakeičiami ar atnaujinami, taigi reikėtų nustatyti, kad ta informacija turėtų būti perduodama reguliariais tarpsniais. Dėl tų pačių priežasčių taip pat tikslinga numatyti privalomus automatinius informacijos apie išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ir išankstinę kainodaros tvarką, priimtus, iš dalies pakeistus ar atnaujintus per penkerius metus iki šios direktyvos taikymo pradžios datos, kurie tebegalioja 2014 m. sausio 1 d., mainus. Tačiau tokių privalomų automatinių mainų reikalavimas tam tikromis sąlygomis galėtų būti netaikomas tam tikriems asmenims ar asmenų grupei, kai visos grupės metinės grynosios pajamos yra mažesnės nei 40 000 000 EUR;

- (11) teisinio tikrumo sumetimais yra tikslinga, laikantis labai griežtų sąlygų, privalomų automatinių mainų reikalavimo netaikyti dvišalei ar daugiašalei išankstinei kainodaros tvarkai su trečiosiomis šalimis remiantis esamomis tarptautinėmis sutartimis su tomis šalimis, kai pagal tų sutarčių nuostatas neleidžiama atskleisti trečiajai šaliai pagal tą sutartį gautos informacijos. Vietoj to, tokiais atvejais vis dėlto turėtų būti keičiamasi 8a straipsnio 6 dalyje minima informacija, susijusia su prašymais priimti tokią dvišalę ar daugiašalę išankstinę kainodaros tvarką. Todėl tokiais atvejais informacijoje, kuri turi būti perduodama, turėtų būti nurodyta, kad ji teikiama remiantis tokiu prašymu;
- (12) vykdant privalomus automatinius informacijos apie išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ir išankstinę kainodaros tvarką mainus visais atvejais turėtų būti pateikiami nustatyti pagrindinės informacijos elementai, kurie būtų prieinamas visoms valstybėms narėms. Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti praktines nuostatas, būtinas norint standartizuoti tokios informacijos pateikimą pagal Direktyvoje 2011/16/ES nustatytą informacijos mainams naudotinos standartinės formos nustatymo tvarką (kuri apima ir Administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje komitetą). Ta tvarka taip pat turėtų būti naudojama priimant tolesnes praktines nuostatas dėl informacijos mainų įgyvendinimo, pavyzdžiui, dėl kalbinių reikalavimų, kurie būtų taikomi keičiantis informacija naudojant tą standartinę formą, nustatymo;
- (13) rengiant tokią privalomų automatinių informacijos mainų standartinę formą, tikslinga atsižvelgti į EBPO žalingos praktikos mokesčių srityje forume atliktą darbą, kuriame standartinė informacijos mainų forma rengiama Veiksmų plano dėl mokesčių bazės erozijos ir pelno perkėlimo kontekste. Taip pat tikslinga glaudžiai bei koordinuotai bendradarbiauti su EBPO ir ne tik rengiant tokią standartinę privalomų automatinių informacijos mainų formą. Galutinis tikslas turėtų būti visame pasaulyje sudaryti vienodas sąlygas; šioje srityje Sąjunga turėtų imtis vadovaujančio vaidmens propaguodama tai, kad informacijos apie išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ir išankstinę kainodaros tvarką, kuria turi būti keičiamasi automatiškai, apimtis turėtų būti pakankamai plati;
- (14) valstybės narės turėtų keistis pagrindine informacija, o Komisijai turėtų būti pateikiami tik tam tikri pagrindinės informacijos elementai. Tai turėtų sudaryti sąlygas Komisijai bet kuriuo metu stebėti ir įvertinti, kiek efektyviai vykdomi privalomi automatiniai informacijos apie išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ir išankstinę kainodaros tvarką mainai. Tačiau informacija, kurią gauna Komisija, neturėtų būti naudojama jokiems kitiems tikslams. Be to, toks informacijos pateikimas neatleistų valstybių narių nuo pareigos informuoti Komisiją apie bet kokią valstybės pagalbą;
- (15) informaciją gaunančios valstybės narės atsiliepimai informaciją siunčiančiai valstybei narei yra būtinas veiksmingos automatinių informacijos mainų sistemos veikimo elementas. Todėl tikslinga pabrėžti, kad valstybių narių kompetentingos institucijos kartą per metus turėtų nusiųsti kitai atitinkamai valstybei narei atsiliepimus apie automatinius informacijos mainus. Praktiškai tokie privalomi atsiliepimai turėtų būti vykdomi tokiais būdais, dėl kurių susitariama dvišaliu pagrindu;
- (16) prireikus, pasibaigus privalomų automatinių informacijos mainų pagal šią direktyvą etapui, valstybė narė turėtų galėti remtis Direktyvos 2011/16/ES 5 straipsniu, kai kalbama apie informacijos mainus paprašius papildomos informacijos iš išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ar išankstinę kainodaros tvarką priėmusios valstybės narės, įskaitant visą tokių sprendimų ar tvarkos tekstą;
- (17) tikslinga priminti, kad Direktyvos 2011/16/ES 21 straipsnio 4 dalimi reglamentuojami kalbiniai ir vertimo reikalavimai, taikomi prašymams bendradarbiauti, įskaitant prašymus pateikti pranešimą, ir pridedamiems dokumentams. Ta taisyklė taip pat turėtų būti taikoma atvejais, kai valstybės narės prašo papildomos informacijos, pasibaigus privalomų automatinių pagrindinės informacijos apie išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ar išankstinę kainodaros tvarką mainų etapui;
- (18) valstybės narės turėtų imtis visų pagrįstų priemonių, kurios yra būtinos siekiant pašalinti kliūtis, kurios galėtų kliudyti veiksmingai ir kuo plačiau privalomai automatiškai keistis informacija apie išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ir išankstinę kainodaros tvarką;

- (19) siekdamas padidinti išteklių naudojimo efektyvumą, palengvinti informacijos mainus ir išvengti būtinybės kiekvienai valstybei narei panašiai plėtoti savo sistemas informacijos saugojimo tikslais, reikėtų konkrečiai numatyti centrinio visoms valstybėms narėms ir Komisijai prieinamo registro, į kurį valstybės narės įkeltų ir kuriame saugotų informaciją, užuot keisdamosi ta informacija apsaugotu elektroniniu paštu, sukūrimą. Direktyvos 2011/16/ES 26 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija turėtų patvirtinti tokiam registru sukurti reikalingas praktines nuostatas;
- (20) atsižvelgiant į Tarybos direktyva 2014/107/ES ⁽¹⁾ ir šia direktyva padarytų pakeitimų pobūdį ir mastą, reikėtų pailginti Direktyvoje 2011/16/ES nurodytus informacijos, statistinių duomenų ir ataskaitų pateikimo terminus. Ilgesni terminai turėtų užtikrinti, kad pateiktinoje informacijoje bus atsižvelgta į patirtį, sukauptą padarius tuos pakeitimus. Ilgesnius terminus reikėtų taikyti tiek statistiniams duomenims ir kitai informacijai, kurią valstybės narės turi pateikti anksčiau nei 2018 m. sausio 1 d., tiek ataskaitai, taip pat, jei reikia, pasiūlymui, kurį Komisija turi pateikti anksčiau nei 2019 m. sausio 1 d.;
- (21) galiojančios nuostatos dėl konfidencialumo turėtų būti iš dalies pakeistos, kad jose atspindėtų reikalavimas privalomus automatinius informacijos mainus taikyti ir informacijai apie išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ir išankstinę kainodaros tvarką;
- (22) šioje direktyvoje gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažįstamų visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Visų pirma šia direktyva siekiama užtikrinti visapusišką pagarbą teisei į asmens duomenų apsaugą ir laisvei užsiimti verslu;
- (23) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. užtikrinti veiksmingą valstybių narių administracinį bendradarbiavimą tokiomis sąlygomis, kurios būtų suderinamos su tinkamu vidaus rinkos veikimu, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl vienodumo ir veiksmingumo poreikio to tikslo geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (24) todėl Direktyva 2011/16/ES turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2011/16/ES iš dalies keičiama taip:

1) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 9 punktą pakeičiamas taip:

„9. automatiniai mainai –

- a) 8 straipsnio 1 dalyje ir 8a straipsnyje – sistemingas iš anksto nustatytos informacijos pateikimas kitai valstybei narei be išankstinio prašymo iš anksto nustatytais reguliariais intervalais. 8 straipsnio 1 dalyje nuoroda į turimą informaciją reiškia informaciją, kuri yra informaciją pateikiančios valstybės narės mokesčių dokumentuose ir kurią galima gauti taikant toje valstybėje narėje nustatytas informacijos rinkimo bei tvarkymo procedūras;
- b) 8 straipsnio 3a dalyje – sistemingas iš anksto nustatytos informacijos apie rezidentus kitose valstybėse narėse pateikimas atitinkamai rezidavimo valstybei narei be išankstinio prašymo iš anksto nustatytais reguliariais intervalais. 8 straipsnio 3a dalyje, 8 straipsnio 7a dalyje, 21 straipsnio 2 dalyje bei 25 straipsnio 2 ir 3 dalyse didžiosiomis raidėmis rašomų terminų reikšmė yra apibrėžta I priede išdėstytose atitinkamose apibrėžtyse;
- c) kalbant apie visas šios direktyvos nuostatas, išskyrus 8 straipsnio 1 dalį, 8 straipsnio 3a dalį ir 8a straipsnio nuostatas – sistemingas iš anksto nustatytos informacijos, pateiktos pagal šio punkto a ir b papunkčius, pateikimas;“;

⁽¹⁾ 2014 m. gruodžio 9 d. Tarybos direktyva 2014/107/ES, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2011/16/ES nuostatos, susijusios su privalomais automatiniais apmokestinimo srities informacijos mainais (OL L 359, 2014 12 16, p. 1).

b) pridedami šie punktai:

„14. išankstinis tarpvalstybinis sprendimas – bet koks susitarimas, pranešimas arba bet kuri kita panašaus poveikio priemonė ar veiksmas, įskaitant tuos, kurie priimami, iš dalies keičiami arba atnaujinami atliekant mokesčių auditą, atitinkantis šias sąlygas:

- a) jį priima, iš dalies pakeičia ar atnaujinama valstybės narės Vyriausybė ar mokesčių administratorius arba valstybės narės teritoriniai ar administraciniai padaliniai, įskaitant vietos valdžios institucijas, arba jis priimamas, iš dalies pakeičiamas ar atnaujinamas jų vardu, neatsižvelgiant į tai, ar jis yra veiksmingai naudojamas;
- b) jis priimamas, iš dalies pakeičiamas ar atnaujinamas konkrečiam asmeniui ar asmenų grupei ir kuriuo tas asmuo ar asmenų grupė turi teisę remtis;
- c) jis susijęs su valstybės narės ar valstybės narės teritorinių arba administracinių padalinių, įskaitant vietos valdžios institucijas, teisinių ar administracinių nuostatų, susijusių su mokesčiams taikytinų nacionalinių įstatymų vykdymu ar vykdymo užtikrinimu, aiškinimu ar taikymu;
- d) jis susijęs su tarpvalstybiniu sandoriu arba su klausimu, ar dėl asmens kitoje jurisdikcijoje vykdomos veiklos įsteigiama nuolatinė buveinė, ar ne; ir
- e) jis priimamas iki kitoje jurisdikcijoje sudaromų sandorių ar pradedamos veiklos, dėl kurios gali būti įsteigta nuolatinė buveinė, arba iki mokesčių deklaracijos, apimančios laikotarpį, per kurį įvykdytas vienas ar keli sandoriai arba veikla, pateikimo.

Tarpvalstybinis sandoris gali būti susijęs su investavimu, prekių tiekimu, paslaugų teikimu, finansavimu arba materialiojo ar nematerialiojo turto naudojimu, tuo neapsiribojant, ir neprivalo būti tiesiogiai susijęs su asmeniu, kuriam skirtas išankstinis tarpvalstybinis sprendimas;

15. išankstinė kainodaros tvarka – bet koks susitarimas, pranešimas arba bet kuri kita panašaus poveikio priemonė ar veiksmas, įskaitant tuos, kurie priimami, iš dalies keičiami arba atnaujinami atliekant mokesčių auditą, atitinkanti šias sąlygas:

- a) ją priima, iš dalies keičia ar atnaujinama vienos ar kelių valstybių narių Vyriausybės ar mokesčių administratoriai arba jų teritoriniai ar administraciniai padaliniai, įskaitant vietos valdžios institucijas, arba kuri priimama, iš dalies keičiama ar atnaujinama jų vardu, neatsižvelgiant į tai, ar ta tvarka yra veiksmingai naudojama;
- b) ji priimama, iš dalies keičiama ar atnaujinama konkrečiam asmeniui ar asmenų grupei ir kuria tas asmuo ar asmenų grupė turi teisę remtis; ir
- c) ja iš anksto nustatomi susijusių įmonių tarpvalstybiniai sandoriai, tiems sandoriams skirti atitinkami sandorių kainodaros nustatymo kriterijai arba nustatoma, kad pelnas priskiriamas nuolatinėi buveinei.

Įmonės yra susijusios įmonės tuomet, kai viena įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja valdant kitą įmonę, ją kontroliuojant ar turi jos kapitalo, arba tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja valdant įmones, jas kontroliuojant ar turi jų kapitalo.

Sandorių kainos yra kainos, kurias įmonė taiko perduodama fizines prekes ir nematerialiųjų turtą arba teikdama paslaugas susijusioms įmonėms; terminas „sandorių kainodara“ turi būti aiškinamas atitinkamai;

16. 14 punkte terminas „tarpvalstybinis sandoris“ reiškia sandorį ar sandorius, kai:

- a) ne visos sandorio ar sandorių šalys yra rezidentės mokesčių tikslais valstybėje narėje, priimančioje, iš dalies keičiančioje ar atnaujinančioje išankstinį tarpvalstybinį sprendimą;
- b) bet kuri iš sandorio ar sandorių šalių tuo pačiu metu yra rezidentė mokesčių tikslais daugiau nei vienoje jurisdikcijoje;
- c) viena iš sandorio ar sandorių šalių vykdo verslo veiklą kitoje jurisdikcijoje per nuolatinę buveinę, o sandoris ar sandoriai sudaro dalį nuolatinės buveinės verslo veiklos ar visą verslo veiklą. Tarpvalstybinis sandoris ar sandoriai taip pat apima tvarką, kurią asmuo yra nustatęs kitoje jurisdikcijoje vykdomai veiklai, kurią tas asmuo vykdo per nuolatinę buveinę; arba

d) toks sandoris ar sandoriai turi tarpvalstybinį poveikį.

15 punkte terminas „tarpvalstybinis sandoris“ reiškia sandorį ar sandorius, kuriuose dalyvauja susijusios įmonės, iš kurių ne visos yra rezidentės mokesčių tikslais vienos jurisdikcijos teritorijoje, arba sandorį ar sandorius, turinčius tarpvalstybinį poveikį;

17. 15 ir 16 punktuose terminas „įmonė“ reiškia bet kokią verslo vykdymo formą.“;

2) 8 straipsnio 4 ir 5 dalys išbraukiamos;

3) įterpiami šie straipsniai:

„8a straipsnis

Privalomų automatinių informacijos apie išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ir išankstinę kainodaros tvarką mainų apimtis ir sąlygos

1. Valstybės narės, kurioje išankstinis tarpvalstybinis sprendimas arba išankstinė kainodaros tvarka buvo priimti, iš dalies pakeisti ar atnaujinti po 2016 m. gruodžio 31 d., kompetentinga institucija automatinių mainų būdu pateikia informaciją apie tai visų kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir Europos Komisijai, apsiribojant šio straipsnio 8 dalyje nustatytais atvejais, laikydamasi pagal 21 straipsnį priimtų taikytinų praktinių nuostatų.

2. Valstybės narės kompetentinga institucija, laikydamasi pagal 21 straipsnį priimtų taikytinų praktinių nuostatų, taip pat pateikia informaciją visų kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir Europos Komisijai, apsiribojant šio straipsnio 8 dalyje nustatytais atvejais, apie išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ir išankstinę kainodaros tvarką, priimtus, iš dalies pakeistus ar atnaujintus per penkerius metus anksčiau nei 2017 m. sausio 1 d.

Jei išankstiniai tarpvalstybiniai sprendimai ir išankstinė kainodaros tvarka yra priimti, iš dalies pakeisti ar atnaujinti nuo 2012 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d., informacija pateikiama su sąlyga, kad tokie sprendimai (tvarka) tebegalioja 2014 m. sausio 1 d.

Jei išankstiniai tarpvalstybiniai sprendimai ir išankstinė kainodaros tvarka yra priimti, iš dalies pakeisti ar atnaujinti nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2016 m. gruodžio 31 d., informacija pateikiama neatsižvelgiant į tai, ar tokie sprendimai (tvarka) tebegalioja.

Valstybės narės gali į šioje dalyje nurodytą pateiktiną informaciją neįtraukti informacijos apie išankstinius tarpvalstybinius sandorius ir išankstinę kainodaros tvarką, priimtus, iš dalies pakeistus ar atnaujintus iki 2016 m. balandžio 1 d. konkrečiam asmeniui ar asmenų grupei, išskyrus tuos, kurie vykdo daugiausia finansinę arba investavimo veiklą, kai visos grupės metinės grynosios pajamos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/34/ES (*) 2 straipsnio 5 punkte, per finansinius metus prieš tų tarpvalstybinių sprendimų ir išankstinės kainodaros tvarkos priėmimo, dalinio pakeitimo ar atnaujinimo datą yra mažesnės nei 40 000 000 EUR (arba lygiavertė suma kita valiuta).

3. Dvišalė ar daugiašalė išankstinė kainodaros tvarka su trečiosiomis šalimis į automatinius informacijos mainus pagal šį straipsnį neįtraukiama tais atvejais, kai pagal tarptautinį susitarimą dėl mokesčių, pagal kurį derybų metu buvo pasiektas išankstinis kainodaros susitarimas, draudžiama šią tvarką atskleisti tretiesiems asmenims. Informacija apie tokią dvišalę ar daugiašalę išankstinę kainodaros tvarką bus keičiamasi pagal 9 straipsnį, kai pagal tarptautinį susitarimą dėl mokesčių, pagal kurį buvo susitarta dėl išankstinės kainodaros tvarkos, leidžiama tą tvarką atskleisti, o trečiosios šalies kompetentinga institucija suteikia leidimą tą informaciją atskleisti.

Tačiau jeigu dvišalė ar daugiašalė išankstinė kainodaros tvarka į automatinius informacijos mainus pagal šios dalies pirmos pastraipos pirmą sakinį būtų neįtraukiama, šio straipsnio 6 dalyje nustatyta informacija, nurodyta prašyme, kurio pagrindu tokia dvišalė ar daugiašalė išankstinė kainodaros tvarka buvo priimta, turi būti keičiamasi pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis.

4. 1 ir 2 dalys netaikomos tuo atveju, kai išankstinis tarpvalstybinis sprendimas susijęs tik su vieno ar kelių fizinių asmenų mokesčių reikalais.
5. Informacijos mainai vykdomi taip:
 - a) informacijos mainų pagal 1 dalį atveju – per tris mėnesius nuo kalendorinių metų pusmečio, per kurį buvo priimti, iš dalies pakeisti ar atnaujinti išankstiniai tarpvalstybiniai sprendimai arba išankstinė kainodaros tvarka, pabaigos;
 - b) informacijos mainų pagal 2 dalį atveju – anksčiau nei 2018 m. sausio 1 d.
6. Informacija, kurią valstybė narė turi pateikti pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis, apima šiuos duomenis:
 - a) asmens, išskyrus fizinį asmenį, ir prirėkus asmenų grupės, kuriai jis priklauso, identifikavimo duomenis;
 - b) išankstinio tarpvalstybinio sprendimo arba išankstinės kainodaros tvarkos turinio santrauką, įskaitant susijusios verslo veiklos arba sandorio ar sandorių abstraktų aprašymą, neatskleidžiant komercinės, pramoninės ar profesinės paslapties, komercinio proceso arba informacijos, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai politikai;
 - c) išankstinio tarpvalstybinio sprendimo ar išankstinės kainodaros tvarkos priėmimo, dalinio keitimo ar atnaujinimo datas;
 - d) išankstinio tarpvalstybinio sprendimo ar išankstinės kainodaros tvarkos galiojimo laikotarpio pradžios datą, jeigu ji nurodyta;
 - e) išankstinio tarpvalstybinio sprendimo ar išankstinės kainodaros tvarkos galiojimo laikotarpio pabaigos datą, jeigu ji nurodyta;
 - f) išankstinio tarpvalstybinio sprendimo ar išankstinės kainodaros tvarkos tipą;
 - g) išankstinio tarpvalstybinio sprendimo ar išankstinės kainodaros tvarkos sandorio ar sandorių sumą, jeigu tokia suma nurodyta išankstiniame tarpvalstybiniame sprendime ar išankstinėje kainodaros tvarkoje;
 - h) sandorio kainodaros arba pačios sandorio kainos nustatymo kriterijų aprašymą išankstinės kainodaros tvarkos atveju;
 - i) sandorio kainodaros arba pačios sandorio kainos nustatymo metodo nurodymą išankstinės kainodaros tvarkos atveju;
 - j) kitų valstybių narių, kurioms galėtų būti aktualus išankstinis tarpvalstybinis sprendimas arba išankstinė kainodaros tvarka, jei tokių yra, identifikavimą;
 - k) bet kurio asmens, išskyrus fizinį asmenį, kitose valstybėse narėse, kuriam galėtų turėti įtakos išankstinis tarpvalstybinis sprendimas arba išankstinė kainodaros tvarka, jei tokių asmenų yra, identifikavimo duomenis (nurodant, su kuriomis valstybėmis narėmis įtakoti asmenys yra siejami); ir
 - l) nuorodą, ar pateikta informacija grindžiama išankstiniu tarpvalstybiniu sprendimu ar pačia išankstine kainodaros tvarka, ar šio straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nurodytu prašymu.
7. Vykdydama 20 straipsnio 5 dalyje numatytą standartinės formos nustatymo procedūrą, Komisija, kad palengvintų informacijos mainus pagal šio straipsnio 6 dalį, priima praktines nuostatas, būtinas šiam straipsniui įgyvendinti, įskaitant priemones, skirtas šio straipsnio 6 dalyje nurodytos informacijos pranešimui standartizuoti.
8. Šio straipsnio 6 dalies a, b, h ir k punktuose apibrėžta informacija Europos Komisijai nepateikiama.

9. Atitinkamų valstybių narių, identifiкуotų pagal 6 dalies j punktą, kompetentingos institucijos nedelsdamos ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per septynias darbo dienas nuo informacijos gavimo patvirtina, jei įmanoma – elektroninėmis priemonėmis, informaciją pateikusiai kompetentingai institucijai, kad jos gavo informaciją. Ši priemonė taikoma iki pradės veikti 21 straipsnio 5 dalyje nurodytas registras.

10. Pagal 5 straipsnį ir atsižvelgiant į 21 straipsnio 4 dalį valstybės narės gali paprašyti papildomos informacijos, taip pat viso išankstinio tarpvalstybinio susitarimo ar išankstinės kainodaros tvarkos dokumento teksto.

8b straipsnis

Automatinių mainų statistiniai duomenys

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2018 m. sausio 1 d. kasmet pateikia Komisijai statistinius duomenis apie automatinių mainų pagal 8 ir 8a straipsnius apimtį ir, kiek įmanoma, informaciją apie administracines bei kitas atitinkamas išlaidas ir naudą, susijusias su įvykusiomis informacijos mainais ir su visais galimais pokyčiais tiek mokesčių administratoriams, tiek tretiesiems asmenims.

2. Komisija ne vėliau kaip 2019 m. sausio 1 d. pateikia ataskaitą, kurioje apžvelgiami ir įvertinami pagal šio straipsnio 1 dalį gauti statistiniai duomenys ir informacija tokiais klausimais kaip automatinių informacijos mainų administracinės bei kitos atitinkamos išlaidos ir teikiama nauda, taip pat su jais susiję praktiniai aspektai. Komisija prireikus pateikia Tarybai pasiūlymą dėl 8 straipsnio 1 dalyje nustatytų kategorijų ir sąlygų, įskaitant sąlygą, kad informacija apie rezidentus kitose valstybėse narėse turi būti prieinama, arba dėl 8 straipsnio 3a dalyje nurodytų punktų, arba dėl abiejų šių klausimų.

Taryba, nagrinėdama Komisijos pateiktą pasiūlymą, įvertina galimybę toliau stiprinti automatinių informacijos mainų veiksmingumą ir veikimą bei kelti jų kokybę, siekiant nustatyti, kad:

- a) kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija automatinių mainų būdu pateiktą kitos valstybės narės kompetentingai institucijai informaciją apie mokestinius laikotarpius nuo 2019 m. sausio 1 d., susijusią su rezidentais toje kitoje valstybėje narėje, apie visas 8 straipsnio 1 dalyje nurodytas pajamų ir kapitalo kategorijas, kurios turi būti pripažįstamos pagal informaciją pateikiančios valstybės narės nacionalinės teisės aktus, ir
- b) į 8 straipsnio 1 ir 3a dalyse pateiktus kategorijų ir punktų sąrašus dar būtų įtraukta kitų kategorijų ir punktų, įskaitant autorinius atlyginimus.

(*) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).“;

4) 20 straipsnis papildomas šia dalimi:

„5. Komisija, laikydamosi 26 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos, patvirtina standartinę formą, įskaitant lingvistines nuostatas, ne vėliau kaip 2017 m. sausio 1 d. Automatiniai informacijos apie išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ir išankstinę kainodaros tvarką mainai pagal 8a straipsnį vykdomi naudojant tą standartinę formą. Šioje standartinėje formoje pateikiami tik informacijos mainų elementai, išvardyti 8a straipsnio 6 dalyje, ir kiti su šiais elementais susiję atitinkami informaciniai laukeliai, būtini siekiant 8a straipsnio tikslų.

Pirmoje pastraipoje nurodytomis lingvistinėmis nuostatomis netrukdoma valstybėms narėms 8a straipsnyje nurodytą informaciją pateikti bet kuria Sąjungos oficialiąja ir darbo kalba. Tačiau tomis lingvistinėmis nuostatomis galima numatyti, kad pagrindiniai tokios informacijos elementai turi būti siunčiami ir kita Sąjungos oficialiąja ir darbo kalba.“;

5) 21 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Komisijos Saugumo akreditacijos tarnybos tinkamai akredituoti asmenys gali susipažinti su ta informacija tik tiek, kiek to reikia 5 dalyje nurodyto registro ir CCN tinklo priežiūros, tvarkymo ir plėtojimo tikslais.“;

b) pridedama ši dalis:

„5. Komisija ne vėliau kaip 2017 m. gruodžio 31 d. sukuria saugų valstybių narių administracinio bendradarbiavimo mokesčių srityje centrinį registrą, kuriame registruojama pagal 8a straipsnio 1 ir 2 dalis pateiktina informacija, siekiant įvykdyti tose dalyse numatytų automatinių mainų sąlygas, ir teikia techninę bei logistinę paramą registrui. Visų valstybių narių kompetentingos institucijos turi teisę susipažinti su tame registre užregistruota informacija. Komisija taip pat turi teisę susipažinti su tame registre užregistruota informacija, laikydamosi 8a straipsnio 8 dalyje nustatytų sąlygų. Komisija 26 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka priima reikiamas praktines nuostatas.

Kol nepradės veikti tas saugus centrinis registras, 8a straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyti automatiniai mainai vykdomi laikantis šio straipsnio 1 dalies ir taikytinų praktinių nuostatų.“;

6) 23 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Valstybės narės pateikia Komisijai metinį automatinių informacijos mainų, kaip nurodyta 8 ir 8a straipsniuose, veiksmingumo įvertinimą ir praneša apie pasiektus praktinius rezultatus. Komisija patvirtina šio metinio įvertinimo pateikimo formą ir sąlygas 26 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.“;

b) 5 ir 6 dalys išbraukiamos.

7) įterpiamas šis straipsnis:

„23a straipsnis

Informacijos konfidencialumas

1. Komisija pagal šią direktyvą gautą informaciją laiko konfidencialia vadovaudamasi Sąjungos institucijoms taikomomis nuostatomis; ši informacija gali būti naudojama tik tais tikslais, kurių reikia siekiant nustatyti, ar valstybės narės laikosi šios direktyvos ir kokių mastu jos laikosi.

2. Informacija, kurią valstybė narė pateikė Komisijai pagal 23 straipsnį, taip pat ataskaitos ar dokumentai, kuriuos Komisija parengė naudodamasi tokia informacija, gali būti perduoti kitoms valstybėms narėms. Tokiai perduotai informacijai taikomi tarnybinės paslapties reikalavimai ir suteikiama tokia pati apsauga, kokia suteikiama panašaus pobūdžio informacijai pagal ją gavusios valstybės narės nacionalinės teisės aktus.

Pirmoje pastraipoje nurodytas Komisijos parengtas ataskaitas ir dokumentus valstybės narės gali naudoti tik analizės tikslais, ir jie negali būti skelbiami ar pateikiami jokiame kitame asmeniui ar įstaigai negavus aiškaus Komisijos sutikimo.“;

8) 25 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„1a. Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 taikomas Sąjungos institucijų ir įstaigų atliekamam asmens duomenų tvarkymui pagal šią direktyvą. Tačiau siekiant tinkamai taikyti šią direktyvą, Reglamento (EB) Nr. 45/2001 11 straipsnyje, 12 straipsnio 1 dalyje ir 13–17 straipsniuose numatytų prievolių ir teisių taikymo sritis ribojama tiek, kiek reikia to reglamento 20 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytiems interesams apsaugoti.“

2 straipsnis

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2017 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2015 m. gruodžio 8 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

P. GRAMEGNA
